

גמורא:

שואלה הגמורה: **מנא חני מעילו?**⁽⁸⁾

אמר פירש רב כהנא:

משום דאמר קרא [שמות כב]: "בכור בניך תתן לי. בן תעשה לשורך לצאנך שבעת ימים ...", הקיש הכתוב את שורך לבנייך, כדי ללמוד:

מה **בניך אין בלוקה ובמתנה**, שהרי לא **נו-א** מיתכן בהם קיימה ומתנה אלא אצל נולדו, **אף שורך** – לעניין מעשר בהמה – **אין בלוקה וממתנה**.

אין המים מטהרין בזוחליים, אלא פרת ביוםיו תשורי, שבזמן זה אין לחוש שריבו הנוטפים על הזוחלים, הרי שאין הפרת מתרבה ממקורו יותר מאשר נכנסו בו מי גשמיים, שאם כן, יכול תמיד לטבול בפרת, כי בודאי רבו הזוחליין על הנוטפים.⁽⁷⁾

מתניתין:

הלקוח מאחר או שניתן לו במתנה, הרי הוא **פטור ממעשר בהמה**.

לחוש שמא רבו הנוטפין על הזוחליין – אבל אין hei נמי, דמי שבקי בפרת וכיצדכו בו כל השנה, כל שהוא רואה שלא נתרבה על מה שהוא זוחל בתשרי בכדי שהיא ראוי לחוש ליריבו נוטפין, הרי זה טובל בו כל השנה. וכן, אם רואה בתשרי שנתרבה כל כך עד שאפשר לחוש שמא רבו בו נוטפין, אפילו בתשרי אינו טובל בו, אלא שמואל סתמא אמר, דמי שאינו מכיר, אפילו בהירות שאין מוכבין יש לו לחוש כל השנה ברובינו, ובוומי תשרי אין לו לחוש עכ"ל בקיצור ושינוי מעט.

8. הקשה בטורי **אבן** [ראש השנה ח א ד"ה] עשרן תיפיק ליה מודארין לעיל נג'ב: "עשר תעשר את כל התבאות זרעך" בשתי מעשות הכתוב בדבר, אחד מעשר בהמה ואחד מעשר דגן, ומקיש מעשר בהמה למעשר דגן, ובמעשר דגן הרי דרשין [כבא מציעא פח א] "תבאות זרעך" ולא לקוח, ואפילו לרבע הסוכר לעיל "לשנה הקשתיו ולא לדבר אחר", מכל מקום יש לנו להזכיר גם לעניין לקוח שנלמד פטורו מפסיק זה! וראה שם שהאריך בזה, וראה עוד בדבר

7. כתב הר"ן בנדרים: לא בא שמואל לאסור את כל הנחות חוץ מפרת, וכך לא לאסור את הפרת בכל השנה מלבד יומי תשורי. דהיינו לכלולו חששא משום שמא ירבו נוטפין על הזוחליין היא, כל שהוא בקיאים בפרת ביוםיו תשרי כמה היא עלייתו וכן בשאר הנרות, יודעים אנו בהם שלulos אינם מתמעטים משיעור זה, ואפילו בשעת יובש גדול, כל שאינו רואים בו אלא אותו שיעור, למה נחוש לו. אלא שמואל תרתי קא משמע לנו:

האחד: נהרות שמכובין מהם אין טובlein בהן בעולם, דהיינו שפעמים מכובין, בעולם חוששים בהם לגשמי או להפרעה שלגים, ומשום hei קאמר שמואל, שאין המים מטהרין בזוחליין אלא פרת וכיצדכו בו שאינו מכוב בעולם, ולמעט מיים המכובין הוא דקאמר "פרת", ו"פרת וכיצדכו בו" קאמר.

השני: פרת וכיצדכו בו שאינן מכובין, אין מותר לטבול בו מן הסתם בכל השנה כולה מי שאינו בקי בו, אלא ביוםיו תשרי בלבד, לפי שיוםי תשרי אינו עת גשמי ולא זמן הפרשת שלגים, הילכך אפילו מי שאינו בקי בו אין לו